

การเจ็บป่วยเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของทุกประเทศ ที่รัฐบาลแต่ละประเทศให้ความสนใจและให้ความสำคัญ ทั้งนี้ถ้าประชาชนประเทศใดมีสุขภาพร่างกายและสภาพจิตใจไม่ปกติแล้ว จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ประเทศนั้น ๆ อย่างมากมาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ฉะนั้นทุกรัฐบาลจึงถือเอาการรักษาพยาบาลและการสาธารณสุขทั่วไปเป็นนโยบายหลักประการหนึ่งในการบริหารประเทศ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทุกประเทศต่างมีเจตจำนงที่จะให้การรักษาพยาบาลแก่ประชาชนเป็นไปอย่างทั่วถึง แต่ในความเป็นจริงหลายประเทศโดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย ก็ไม่สามารถจะจัดการให้การบริการด้านสาธารณสุขได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง จากจุดนี้เองที่ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนได้ถือกำเนิดขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในขณะที่เดียวกันก็เปิดโอกาสให้โรงพยาบาลของรัฐสามารถขยายบริการออกไปให้ถึงผู้มีรายได้น้อยไ้มากยิ่งขึ้น โดยช่วยลดความแออัดของผู้ป่วยที่ไปรอรับการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลของรัฐ ผู้ที่อยู่ในฐานะพอที่จะเสียค่าบริการได้ก็มาใช้บริการของโรงพยาบาลเอกชน เมื่อพิจารณาเรื่องการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนแล้วนับว่าไม่สูงนัก เพราะค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลที่ลงทุนตั้งกล่าวนับว่าต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก เพื่อจัดบริการสนองตอบผู้ป่วยในสถานต่าง ๆ อย่างที่เยี่ยม เช่น การจัดสถานที่ การให้บริการรักษาพยาบาล การให้บริการด้านอาหาร เป็นต้น ซึ่งทางโรงพยาบาลจะจัดไว้บริการอย่างครบถ้วน

นอกจากบทบาทที่สำคัญดังที่กล่าวมาแล้ว ปัจจุบันโรงพยาบาลเอกชนยังมีส่วนในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอีกด้านหนึ่งด้วย เช่น มีการทำสัญญากับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อให้การรักษาพยาบาลและตรวจสอบสุขภาพของคนงานก่อนทำงาน

หรือขณะทำงาน เพราะเท่าที่ผ่านมากองงานตามโรงงานต่าง ๆ มักมีสุขภาพเสื่อมโทรม มีโรคแทรกซ้อนโดยไม่รู้ตัว การรักษาพยาบาลตามโรงพยาบาลของรัฐนั้น ต้องเสียเวลานานและบ่อยครั้งที่การรักษาพยาบาลขาดการดูแลเอาใจใส่จากแพทย์และพยาบาล เนื่องจากตองคดูแลผู้ป่วยเป็นจำนวนมาก สำหรับการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาล เอกชนนั้น ผู้ป่วยจะเกิดความรู้สึกสบายใจเหมือนอยู่บ้านของตนเอง เพราะมี แพทย์พยาบาลคอยดูแลอย่างดี นอกจากจะบริการผู้ป่วยทางคานร่างกายแล้ว บางครั้ง ยังรับปรึกษาปัญหาอื่น ๆ ที่ผู้ป่วยอยากระบายเพื่อความสะดวกสบายใจของผู้ป่วยอีกด้วย จึงเห็นได้ว่ากิจการโรงพยาบาลเอกชนเป็นกิจการที่ช่วยเหลือประชาชนและแบ่งเบาภาระโรงพยาบาลของรัฐดังกล่าว ซึ่งได้เห็นความสำคัญและให้ความสนับสนุนกิจการประเภทนี้ด้วย โดยกำหนดกิจการโรงพยาบาลเอกชนเป็นกิจการหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เจตนารมย์ของการศึกษา "การศึกษากิจการโรงพยาบาลเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานคร" เพื่อต้องการศึกษาเรื่อง การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การให้บริการต่าง ๆ ของโรงพยาบาลว่ามี การดำเนินการในรูปแบบหรือลักษณะใด นอกจากนี้ยังศึกษาถึงปัญหาในการจัดการดังกล่าว เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาของการจัดการนั้นด้วย

ขอบเขตในการศึกษา

1. ศึกษาเฉพาะโรงพยาบาลแผนปัจจุบันของเอกชน ที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยเป็นโรงพยาบาลที่ดำเนินการในลักษณะธุรกิจที่แท้จริง และเป็นโรงพยาบาลที่รับรักษาพยาบาลผู้ป่วยทั่วไป

2. การศึกษาจะพิจารณาเรื่อง การจัดการองค์การ บริหารงานบุคคล และการให้บริการแก่ผู้ป่วย ตลอดจนปัญหาของการจัดการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของลักษณะการจัดการโรงพยาบาลเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาของการจัดการและปรับปรุงเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษา ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องของตลอดจนผู้สนใจ จะห็นำผลที่ได้รับจากการศึกษารั้งนี้ นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ตามสมควร
3. เพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงให้บุคคลอื่น ๆ ที่จะทำการศึกษากิจการของ โรงพยาบาลเอกชน หรือองค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาลเอกชน ได้ศึกษา และคนควาต่อไปในอนาคต

วิธีการศึกษา

1. ข้อมูลโรงพยาบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่นำมาเป็นตัวอย่างในการสำรวจ ได้แบ่งประเภทของโรงพยาบาลเอกชนเป็น 3 ขนาด¹ คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับฉลากชื่อโรงพยาบาลทั้งหมดขึ้นมาตามจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ เพื่อให้เป็นตัวแทนของโรงพยาบาลในแต่ละขนาด รายชื่อโรงพยาบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นตัวแทนในการศึกษาคือ

¹ขนาดของโรงพยาบาลเอกชน แบ่งตามกฎหมายกระทรวง พ.ศ. 2504 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2504 มาตรา 8 (5).

1.1 โรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ มีจำนวนเตียงตั้งแต่ 100 เตียงขึ้นไปมีจำนวน 8 แห่ง โรงพยาบาลที่เป็นตัวแทนมีจำนวน 3 แห่งคือ

1.1.1 โรงพยาบาลกรุงเทพ มีจำนวนเตียง 333 เตียง

1.1.2 โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล มีจำนวนเตียง 140 เตียง

1.1.3 โรงพยาบาลเคหา มีจำนวนเตียง 100 เตียง

1.2 โรงพยาบาลเอกชนขนาดกลาง มีจำนวนเตียงอยู่ระหว่าง 40 - 99 เตียง มีจำนวน 8 แห่ง โรงพยาบาลที่เป็นตัวแทนมีจำนวน 3 แห่งคือ

1.2.1 โรงพยาบาลพหลโยธิน มีจำนวนเตียง 50 เตียง

1.2.2 โรงพยาบาลเพชรบุรี มีจำนวนเตียง 50 เตียง

1.2.3 โรงพยาบาลแพทยปัญญา มีจำนวนเตียง 46 เตียง

1.3 โรงพยาบาลเอกชนขนาดเล็ก มีจำนวนเตียงน้อยกว่า 40 เตียง มีจำนวน 25 แห่ง โรงพยาบาลที่เป็นตัวแทนมีจำนวน 5 แห่งคือ

1.3.1 โรงพยาบาลบางไผ่ มีจำนวนเตียง 25 เตียง

1.3.2 โรงพยาบาลพระนคร มีจำนวนเตียง 25 เตียง

1.3.3 โรงพยาบาลบางแค มีจำนวนเตียง 25 เตียง

1.3.4 โรงพยาบาลบางกะปิ มีจำนวนเตียง 25 เตียง

1.3.5 โรงพยาบาลวิชัยยุทธคลินิก มีจำนวนเตียง 10 เตียง

2. คนควาจากหนังสือ วารสาร เอกสาร และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของโรงพยาบาล

3. รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานสถิติแห่งชาติ ฯลฯ

4. ออกแบบสอบถามบุคลากรของโรงพยาบาลและผู้ป่วย และสัมภาษณ์ ฝ่ายบริหาร เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ตลอดจนนักวิชาการทางด้านการจัดการ เพื่อไต่ถามข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลเอกชน

การเสนอเรื่อง

การศึกษาได้แบ่งการค้นคว้าออกเป็น 5 บทคือ

บทที่ 1 บทนำกล่าวถึงความสำคัญของเรื่อง ความมุ่งหมายของการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา ประโยชน์ที่ได้รับ วิธีการศึกษา การเสนอเรื่อง และการให้ความหมายของคำต่าง ๆ ที่นำมาใช้

บทที่ 2 กล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโรงพยาบาล ได้แก่ ประวัติ โรงพยาบาลในประเทศไทย ประเภทของโรงพยาบาล

✓ บทที่ 3 กล่าวถึงโรงพยาบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโรงพยาบาลเอกชน ลักษณะของโรงพยาบาลที่ได้มาตรฐาน โครงสร้างโรงพยาบาลเอกชน ตลอดจนวิธีการดำเนินงานของโรงพยาบาล และการให้บริการแก่ผู้ป่วย

บทที่ 4 กล่าวถึงผลการศึกษา และการวิเคราะห์การจัดการโรงพยาบาล เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาถึงการจ้องค์การ สถานที่ การบริหาร งานบุคคล การให้บริการแก่ผู้ป่วย ตลอดจนความคิดเห็นของบุคลากรและของผู้ป่วยที่มีต่อกิจการโรงพยาบาลเอกชน

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนปัญหา และขอเสนอแนะ

ความหมายของคำต่าง ๆ

ในการศึกษาการจัดการโรงพยาบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีคำนิยามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

"สถานพยาบาล" หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะ ซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือ ซึ่งจัดไว้เพื่อประกอบกิจการอื่น ๆ ด้วยการ ผ่าตัด ฉีดยา หรือฉีดสารใดๆ หรือด้วยการใช้กรรมวิธีอื่น ๆ ซึ่งเป็นกรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะ ทั้งนี้โดยกระทำเป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยการขายยา ซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ¹

"โรงพยาบาล" หมายความว่า สถานที่ที่ให้การรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วย ที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วย

"โรงพยาบาลทั่วไป" (General Hospital) หมายถึง โรงพยาบาลที่ให้บริการการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยที่เป็นโรคทุกชนิดที่แพทย์ได้วินิจฉัยโรคแล้วพบว่าพอที่จะรับไว้รักษาได้โดยที่โรงพยาบาลนั้น ๆ จะมีอุปกรณ์และบุคคลที่สามารถที่จะให้ความปลอดภัยแก่ผู้ป่วยได้

"โรงพยาบาลเฉพาะโรค" (Special Hospital) หมายความว่า โรงพยาบาลที่เปิดบริการแก่ผู้ป่วยเฉพาะโรคใดโรคหนึ่ง เช่น โรงพยาบาลโรคเรื้อน โรงพยาบาลโรคปอด โรงพยาบาลประสาท เป็นต้น โรงพยาบาลเหล่านี้จะสนองความต้องการของผู้ป่วยเฉพาะโรคที่ตรงกับการบริการที่สถานทีนั้น ๆ เปิดรับเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจาก แพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของแต่ละโรงพยาบาลจะมีความชำนาญเฉพาะโรคที่ตนชำนาญอยู่เท่านั้น

¹พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2504. มาตรา 4.

"โรงพยาบาลเอกชน (Private Hospital) หมายถึง โรงพยาบาลทั่วไปที่มีการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันโดยเอกชนในลักษณะธุรกิจแท้จริง

๗ "โรคศิลปะ" หมายความว่า กิจการใดอันกระทำโดยตรงต่อร่างกายของมนุษย์ในการบำบัดโรค ซึ่งรวมตลอดถึงการตรวจโรค และป้องกันโรคในสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) เวชกรรม คือ การตรวจโรค การป้องกันโรค หรือการบำบัดโรคมนุษย์ด้วยกรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะตามแผนนั้น ๆ

(2) ทันตกรรม คือ การตรวจหรือการบำบัดโรคฟัน หรืออวัยวะที่เกี่ยวกับฟันโดยตรง หรือการทำฟันในช่องปากมนุษย์

(3) เภสัชกรรม คือ การปรุงยาหรือการผสมยาหรือการประดิษฐ์วัตถุใด ๆ ขึ้นเป็นยาสำหรับมนุษย์

(4) การพยาบาล คือ การกระทำในการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อบรรเทาอาการของโรค

(5) การตรวจครรภ์ คือ การตรวจและการปฏิบัติต่อหญิงมีครรภ์ เพื่อป้องกันความผิดปกติในการคลอดบุตร การทำคลอด ตลอดถึงการดูแลมารดาและทารกในระยะหลังคลอด

(6) กายบำบัด คือ การกระทำในการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อบำบัดป้องกันแก้ไขและการฟื้นฟูการเสื่อมสมรรถภาพ หรือการพิการของร่างกายหรือจิตใจ ด้วยวิธีการทางกายภาพบำบัด ซึ่งได้แก่ การค้ำ การดึง การประคบ การนวด การบริหารร่างกายหรืออวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดของผู้ป่วย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการกระทำด้วยวิธีการค้ำกล่าว ตามหลักของวิทยาศาสตร์หรือการกระทำอันที่รัฐมนตรีประกาศเป็นวิธีการทางกายภาพบำบัด หรือการใช้เครื่องมือกายภาพบำบัด ซึ่งได้แก่ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ตามหลักวิทยาศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเครื่องมือกายภาพบำบัด

(7) เทคนิคการแพทย์ คือ การกระทำใด ๆ ด้วยกรรมวิธีทางห้องปฏิบัติการ เพื่อช่วยในการวินิจฉัยและทำนายความรุนแรงของโรค

"การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน" หมายความว่า การประกอบโรคศิลปะโดยอาศัยความรู้อันได้ศึกษาตามหลักวิทยาศาสตร์

✓ "ผู้ป่วย" หมายความว่า บุคคลผู้เข้ารับบริการของโรงพยาบาล

"บุคลากรของโรงพยาบาลเอกชน" หมายความว่า บุคคลที่ทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ ให้กับโรงพยาบาลเอกชน โดยได้รับค่าจ้าง

"ค่าจ้าง" หมายความว่า เงินหรือเงินและสิ่งของที่โรงพยาบาลเอกชนจ่ายให้แก่บุคลากรของตน เป็นการตอบแทนการทำงานในเวลาทำงานปกติของวันทำงานหรือจ่ายให้โดยการคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และหมายความรวมถึง เงินหรือเงินและสิ่งของที่จ่ายให้ในวันหยุดซึ่งบุคลากรของตนไม่ได้ทำงาน และในวันลาด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะกำหนดคำนวณหรือจ่ายเป็นการตอบแทนในวิธีอย่างไรและไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

"ลูกจ้าง" หมายความว่า บุคลากรของโรงพยาบาลเอกชน ที่ตกลงทำงานให้แก่โรงพยาบาลเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม

"วันทำงาน" หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างทำงานตามปกติ

"วันหยุด" หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์ หยุดตามประเพณี หรือหยุดพักผ่อนประจำปี

"วันลา" หมายความว่า วันที่โรงพยาบาลอนุญาตให้ลูกจ้างลาพักหรือลาป่วย

"เวลาพัก" หมายความว่า ระยะเวลาที่กำหนดให้ลูกจ้างหยุดพักระหว่าง

เวลาทำงาน

"ค่าล่วงเวลา" หมายถึงถึง เงินที่โรงพยาบาลจ่ายให้กับลูกจ้างเป็นการตอบแทนการทำงานนอกเวลาทำงานปกติ

"ค่าทำงานในวันหยุด" หมายถึงถึง เงินที่โรงพยาบาลจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นการตอบแทนการทำงานในวันหยุด

"ค่าชดเชย" หมายถึงถึง เงินที่โรงพยาบาลจ่ายให้แก่ลูกจ้าง เมื่อเลิกจ้างนอกเหนือจากเงินประเภทอื่น ซึ่งโรงพยาบาลได้ตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง

"ค่าทดแทน" หมายถึงถึง เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้าง สำหรับการประสบอันตราย หรือ เจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายของลูกจ้าง

"การรักษาพยาบาล" หมายถึงถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษาพยาบาล และการอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อเหตุผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วย บรรเทาหรือหมกสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ หรือวัสดุที่ใช้ทำหน้าที่แทน หรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายนั้นได้

"สวัสดิการ" หมายถึงถึง สถานะที่บุคคลมีสุขภาพอนามัยดี มีความผาสุก ความมั่นคง เป็นความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต สวัสดิการของลูกจ้างครอบคลุมถึง สภาพแวดล้อมในการทำงาน และผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้ลูกจ้างได้รับความสุขสบายมีสุขภาพอนามัยและความมั่นคงในชีวิต ซึ่งรวมตลอดถึงครอบครัวด้วย

โรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ หมายความว่าโรงพยาบาล เอกชนที่มีจำนวนเตียงผู้ป่วยตั้งแต่ 100 เตียงขึ้นไป

โรงพยาบาลเอกชนขนาดกลาง หมายความว่าโรงพยาบาล เอกชนที่มีจำนวนเตียงผู้ป่วยอยู่ระหว่าง 40 - 99 เตียง

โรงพยาบาลเอกชนขนาดเล็ก หมายความว่าโรงพยาบาล เอกชนที่มีจำนวนเตียงผู้ป่วยน้อยกว่า 40 เตียง

๒. ผู้ช่วยนอก หมายความว่า ผู้ช่วยที่มาโรงพยาบาลเพื่อตรวจโรคและรักษา
 พยาบาล โดยที่ผู้ช่วยไม่คงนอนพักรักษาร่างกายหรือฟื้นฟูสุขภาพที่โรงพยาบาล
 ๓. ผู้ช่วยใน หมายความว่า ผู้ช่วยที่มาโรงพยาบาลเพื่อตรวจโรคและรักษา
 พยาบาล โดยที่ผู้ช่วยจำเป็นต้องนอนพักรักษาร่างกายหรือฟื้นฟูสุขภาพที่โรงพยาบาล
 ๔. บุคลากรโรงพยาบาลเอกชน หมายความว่า บุคคลที่ทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ
 ให้กับโรงพยาบาลเอกชนโดยได้รับค่าจ้าง จะหมายรวมถึงบุคลากรประจำและบุคลากร
 ชั่วคราว

๕. บุคลากรประจำ หมายความว่า บุคลากรที่โรงพยาบาลเอกชนตกลงว่าจ้าง
 ไว้เป็นการประจำ

๖. บุคลากรชั่วคราว หมายความว่า บุคลากรที่โรงพยาบาลเอกชนตกลงว่าจ้าง
 ไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจรหรือเป็นไป
 ตามฤดูกาล

๗. บุคลากรทำงานผลัดเคี้ยว หมายความว่า บุคลากรประจำที่มีลักษณะการ
 ทำงานดังนี้ คือ

วันจันทร์ - ศุกร์ ทำงานตั้งแต่เวลา ๘.๐๐-๑๗.๐๐ น. (โดยประมาณ)
 วันเสาร์ ทำงานตั้งแต่เวลา ๘.๐๐-๑๒.๐๐ น. (โดยประมาณ)

๘. บุคลากรทำงานผลัดหมุนเวียน หมายความว่า บุคลากรประจำซึ่งมีลักษณะ
 การทำงานหมุนเวียนตามผลัดที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่จะเขาทำงานและเลิกทำงานดังนี้

ผลัดเช้า ทำงานตั้งแต่เวลา ๗.๐๐-๑๖.๐๐ น. (โดยประมาณ)

ผลัดบ่าย ทำงานตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐-๒๓.๐๐ น. (โดยประมาณ)

ผลัดดึก ทำงานตั้งแต่เวลา ๒๓.๐๐- ๗.๐๐ น. (ของวันรุ่งขึ้น)